

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

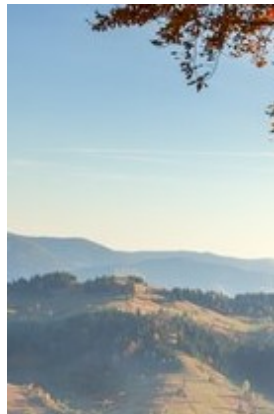
Nr 38/2022 18.09.2022

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Wszchemogący Boże, udzielaj nieustannie pomocy wszystkim, których posiłkę swoim Sakramentem, abyśmy dzięki sprawowanym misteriom doznali skutków odkupienia w naszym życiu.” (Modlitwa po Komunii na dziś)

Modlę się o to, by każdy z nas patrzył na to co posiada, jako na instrumenty i talenty potrzebne do miłości, a nie coś dla siebie. „Nie można dwom Panom służyć”. Kochajmy Boga całym życiem! Jak mówi Jezus, „więcej szczęścia jest w da-waniu aniżeli niż w braniu”. ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Potrzebujemy przywódców, którzy umożliwią narodom wzajemne zrozumienie i dialog oraz wytworzą wolę budowania bardziej stabilnego i pokojowego świata z myślą o nowych pokoleniach. Do tego trzeba zrozumienia, cierpliwości i dialogu ze wszystkimi.” (13.09) „Módlmy się wspólnie, aby świat nauczył się budować #pokój, także poprzez ograniczenie wyścigu zbrojeń i zamianę ogromnych wydatków wojennych na konkretne wsparcie dla narodów.” „Z Krzyża Chrystusa uczymy się miłości, a nie nienawiści; uczymy się współczucia, a nie obojętności; uczymy się przebaczenia, a nie zemsty.” „Jeśli utkwimy wzrok w Jezusie, ukąszenia zła nie mogą już nad nami panować, ponieważ On, na krzyżu, wziął na siebie truczną grzechu i śmierci oraz pokonał jej niszczycielską moc.” (14.09) „Nie można być prawdziwie wiernym Stwórcy, jeśli nie kocha się tego, co stworzył.” „Brońmy dla wszystkich prawa do religii, nadziei, piękna: do Nieba. Ponieważ każdy człowiek, w swej niepowtarzalnej wyjątkowości, jeśli jest w kontakcie z tym, co Boskie, może opromienić ziemię szczególnym światłem.” „Dziękuję wam za okazaną mi gościnność i możliwość spędzenia tych dni na braterskim dialogu ze zwierzchnikami wielu religii. Niech Najwyższy pobłogosławi powołaniu Kazachstanu, kraju spotkania, powołaniu do pokoju i jedności.” „W pielgrzymce duchowej i eklezjalnej nie wolno nam zatracić pamięci o tych, którzy głosili nam wiarę, ponieważ zachowywanie pamięci o nich pomaga nam rozwijać ducha kontemplacji cudów, jakich Bóg dokonał w historii.” (15.09)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 25. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca o łaskę, abyśmy, zachowując Jego przykazania miłości do Niego i do bliźniego, zasłużyli na życie wieczne.
2. We wtorek będziemy obchodzili wspomnienie świętych męczenników Andrzeja Kim Taegon, prezbitera, Pawła Chong Hasang i Towarzyszy, w środę – święto św. Mateusza, Apostoła i Ewangelisty.
3. W środę na 11:00 zapraszamy wszystkich chorych na coroczną pielgrzymkę chorych do kościoła św. Wojciecha w Częstochowie pod przewodnictwem Abp. Wacława Depo. Prosimy o zgłoszenie się chętnych do wspólnego wyjazdu około 10:15. W planie Msza św. i modlitwa za chorych.
4. We czwartek o 17:30 odbędzie się spotkanie dla chętnych z klas ósmych do przystąpienia do Bierzmowania. Podczas Mszy św. o 18:00 złożą podania o przyjęcie do grona kandydatów do Bierzmowania.
5. Również we czwartek zapraszamy na comiesięczny wieczór modlitewny ze św. Janem Pawłem II. Przypominamy, że można zgłaszać swoje intencje.
6. W piątek, w dniu wspomnienia św. Pio z Pietrelciny, prezbitera, odbędzie św. Msza św. w intencji chorych z naszej parafii z możliwością przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych
7. W „Niedzieli” polecamy artykuł „Ciche odejścia” o tym, czy jesteśmy bezradni wobec fali odejść z Kościoła oraz o rezolucji ONZ, która po raz pierwszy nazywa aborcję „prawem człowieka”.
8. W „Oblubieńcu” znajdziemy tekst o sakramencie chorych oraz słowo św. Jana Pawła II o św. Ojcu Pio.
9. Bóg zapłać Stanisławowi Paruzelowi i ofiarodawcy anonimowemu za ofiary na potrzeby kościoła.
10. Odszedł do Boga śp. Andrzej Hudy z ul. Szkolnej, l. 57. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie.

O Sakramencie chorych

Początek wprowadzenie ogólnego do księgi obrzędowej

1. Cierpienia i choroby człowieka to jeden z najtrudniejszych problemów zawsze niepokojących ludzkość. Odczuwają to także chrześcijanie, jednak światło wiary pomaga im przeniknąć głębiej tajemnicę cierpienia i samo cierpienie mężnie znosić. Nie tylko bowiem w oparciu o słowa Chrystusa rozumieją znaczenie i wartość choroby dla własnego zbawienia i dla zbawienia świata, lecz także wiedzą, że gdy zachorują, Chrystus, który za swego życia na ziemi często nawiedzał i uzdrawiał chorych, okaże im swoją miłość.

2. Chociaż choroba ma ścisły związek ze stanem człowieka grzesznego, zasadniczo nie można jej uważać za karę wymierzoną jednostkom za ich własne grzechy (por. J 9, 3). Sam Chrystus, który jest bez grzechu, wypełniając to, co jest napisane w prorocztwie Izajasza, w swojej męce wziął na siebie wszelkie rany i uczestniczył we wszystkich ludzkich cierpieniach (por. Iz 53, 4-5). I dziś także Chrystus

cierpi i jest krzyżowany w swoich członkach, których upodabnia do siebie. Dzieje się to wtedy kiedy znosimy różne cierpienia. Cierpienia te trzeba uważać za przemijające i niewielkie w porównaniu z bezmiarem wiecznej chwały, jaka przez nie ma się stać naszym udziałem (por. 2 Kor 4,17).

3. Sama Opatrzność Boża postanowiła, aby człowiek cierpliwie walczył z wszelkimi chorobami i troskliwie zabiegał o zdrowie, potrzebne do wypełnienia obowiązków w społeczności ludzkiej i w Kościele. Powinien jednak zawsze być gotów dopełnić to czego nie dostaje cierpieniem Chrystusa dla zbawienia świata, oczekując uwolnienia całego stworzenia w chwale synów Bożych (por. Kol 1, 24; Rz 8,19-21)

Ponadto chorzy spełniają w Kościele szczególne zadanie. Swoim świadectwem ostrzegają innych, by nie zapominali o sprawach istotnych czyli nadprzyrodzonych, oraz ukazują, że odkupienie ludzkiego śmiertelnego życia ma się dokonać przez tajemnicę śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

4. Nie tylko chory ma walczyć z chorobą, także lekarze i wszyscy, którzy w jakikolwiek sposób zajmują się chorymi, powinni pamiętać, obowiązkiem ich jest uczynić i wypróbować wszystko, co według ich rozeznania może przynieść ulgę ciału i duszy chorego. Czyniąc to wypełniają polecenie Chrystusa, który nakazał odwiedzać chorych, powierzając tym samym opiece odwiedzających całego człowieka, aby go wspierali środkami naturalnymi i pokrzepiali na duchu.

Udzielanie sakramentów chorym

5. Ewangelie świadczą o tym, że Chrystus wielką troską otaczał chorych w ich potrzebach cielesnych i duchowych oraz że to samo polecił czynić swoim wiernym. Szczególnym wyrazem tej troski jest ustanowiony przez Niego, a ogłoszony w Liście św. Jakuba sakrament namaszczenia, którego Kościół udziela swoim członkom przez namaszczenie i modlitwę kapłanów polecając chorych cierpiącemu i uwielbionemu Panu, by ich dźwignął i zbawił (por. Jk 5,14-16). Nadto zachęca ich, aby łącząc się dobrowolnie z męką i śmiercią Chrystusa¹ (por. Rz 8,17) , przysparzali dobra ludowi Bożemu.

Człowiek niebezpiecznie chory potrzebuje szczególnej łaski Bożej, aby pod wpływem lęku nie upadł na duchu i podlegając pokusom nie zachwiał się w wierze. Dlatego Chrystus w sakramencie namaszczenia daje swoim wiernym, dotkniętym chorobą, potężną moc i obronę.

Sprawowanie sakramentu polega głównie na tym że kapłani Kościoła po włożeniu rąk na chorych modląc się z wiarą namaszczają ich olejem uświęconym błogosławieństwem Bożym; obrzęd ten oznacza łaskę sakramentalną i równocześnie jej udziela.

6. Sakrament ten udziela choremu łaski Ducha Świętego, która pomaga całemu człowiekowi do zbawienia, a mianowicie umacnia ufność w Bogu, uzbraja przeciw pokusom szatana i trwodze śmierci. Dzięki tej pomocy chory może nie tylko znosić dolegliwości choroby, ale także je przewyciężyć i odzyskać zdrowie, jeżeli jest to pożyteczne dla zbawienia jego duszy. Jeżeli jest to potrzebne, namaszczenie odpuszcza grzechy i staje się dopełnieniem chrześcijańskiej pokuty.

7. W świętym namaszczeniu, które łączy się z modlitwą płynącą z wiary (por. Jk 5,15), wyraża się wiara. Przede wszystkim powinien ją wzbudzić ten, kto udziela sakramentu i ten, kto go przyjmuje: Chorego zbawi jego własna wiara i wiara Kościoła, który wpatruje się w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, skąd sakrament czerpie swoją skuteczność (por. Jk 5,15) i równocześnie dostrzega przysłane królestwo, którego zadatek otrzymuje w sakramentach.

Komu należy udzielać namaszczenia chorych

8. List św. Jakuba stwierdza, że chorych należy namaszczać, by ich podźwignąć i zbawić. Z wielką więc gorliwością i pilnością należy udzielać tego sakramentu wiernym, których życie jest zagrożone z powodu choroby lub podeszłego wieku.

Dla oceny ciężkości choroby wystarczy roztropny prawdopodobny osąd takiego stanu bez zbytecznego wahania. W razie potrzeby należy zasięgnąć rady lekarza.

9. Sakrament ten można powtarzać, jeśli chory po przyjęciu namaszczenia wyzdrowiał i ponownie zachorował albo w czasie trwania tej samej choroby nastąpiło poważne pogorszenie.

10. Przed operacją można udzielić namaszczenia chorych, jeżeli przyczyną operacji jest niebezpieczna choroba.

11. Osobom w podeszłym wieku, których siły opuszczają, można udzielić namaszczenia chorych również wtedy, gdy nie zagraża im niebezpieczna choroba.

12. Dzieciom również należy udzielić namaszczenia chorych jeżeli osiągnęły taki poziom umysłowy, że ten sakrament może im przynieść pokrzepienie. W razie wątpliwości, czy osiągnęły używanie rozumu, należy udzielić sakramentu.

13. W katechezie ogólnej i rodzinnej należy tak wychowywać wiernych, aby sami prosili o namaszczenie chorych natychmiast, gdy nadejdzie właściwy moment. Niech go przyjmują z głęboką wiarą i pobożnością i niech wystrzegają się złego zwyczaju odkładania przyjęcia tego sakramentu. Wszystkich, którzy opiekują się chorymi, należy pouczyć o naturze tego sakramentu.

14. Chorym, którzy stracili przytomność lub używanie rozumu, należy udzielić sakramentu, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że jako wierzący prosiliby o to, gdyby byli przytomni.

15. Kapłan wezwany do chorego, który już umarł, niech błaga Boga, aby go uwolnił od grzechów i przyjął litościwie do swego Królestwa; namaszczenia natomiast niech nie udziela. Jeżeli istnieje wątpliwość, czy chory zmarł naprawdę, należy mu udzielić tego sakramentu warunkowo w sposób niżej opisany.

Namaszczenia chorych nie wolno udzielać tym, którzy uparcie trwają w jawnym grzechu ciężkim. [...]

Z Eucharystii czerpał moc i siłę

św. Jan Paweł II

Drodzy Bracia i Siostry!

Sprawia mi wielką radość to ponowne spotkanie z wami nazajutrz po uroczystej kanonizacji pokornego kapucyna z San Giovanni

Rotondo. Serdecznie was pozdrawiam, drodzy pielgrzymi i czciciele, którzy tak licznie przybyliście do Rzymu z okazji tej szczególnej okoliczności. Myślę przede wszystkim o obecnych tu biskupach, kapłanach i osobach zakonnych. Pamiętam szczególnie o drogich braciach kapucynach, którzy w jedności z całym Kościołem chwalą Pana i dziękują Mu za wielkie rzeczy, jakich dokonał w tym ich przykładnym współbracie. Ojciec Pio jest autentycznym wzorem duchowości i człowieczeństwa, dwóch cech charakteryzujących tradycję franciszkańską i kapucyńską.

Pozdrawiam członków grup modlitewnych Ojca Pio oraz przedstawicieli rodziny «Domu ulgi w cierpieniu», wielkiego dzieła stworzonego dla leczenia chorych i opieki nad nimi, zrodzonego z miłości nowego świętego. Witam was, drodzy pielgrzymi, którzy przybyliście ze szlachejnej ziemi rodzinnej Ojca Pio, z innych regionów Włoch i ze wszystkich stron świata. Wasza obecność świadczy o tym, jak szeroko rozpowszechnione są w Kościele i na każdym kontynencie ufnosć w świętego Brata z Gargano i jego kult.

Na czym polega sekret tak wielkiego podziwu i miłości dla tego nowego świętego? On jest przede wszystkim «bratem ludu», co jest tradycyjną cechą kapucynów. Jest ponadto świętym taumaturgiem, o czym świadczą niezwykle wydarzenia, liczne w jego życiu. Przede wszystkim jednak Ojciec Pio jest zakonnikiem szczerze miłującym Chrystusa ukrzyżowanego. W tajemnicy krzyża uczestniczył on w ciągu swego życia również w sposób fizyczny. Z upodobaniem łączył chwałę góry Tabor z tajemnicą Męki. W jednym z jego listów czytamy: «Zanim i my zawołamy wraz ze św. Piotrem 'dobrze, że tu jesteśmy', musimy najpierw wejść na Kalwarię, gdzie nie widać nic prócz śmierci, gwoździ, cierni, cierpienia, niezwykłych mroków, opuszczenia i słabości» (Epistolario III, s. 287).

Drogę surowej ascezy duchowej Ojciec Pio przeżył w głębokiej jedności z Kościołem. Nie odmieniły jego postawy synowskiego posłuszeństwa przejściowe nieporozumienia z różnymi władzami kościelnymi. Ojciec Pio był zarazem wiernym i odważnym synem Kościoła, także i w tym naśladowując jasny przykład Biedaczyny z Asyżu.

Ten święty kapucyn, do którego zwraca się tak wiele osób ze wszystkich zakątków ziemi, ukazuje nam, w jaki sposób osiągnąć świętość — cel naszego życia chrześcijańskiego. Iluż wiernych pochodzących z różnych warstw społecznych i miejsc, gdy znajdowało się w najtrudniejszych sytuacjach, spieszyło do niego po radę! Wszystkim potrafił dać to, czego najbardziej potrzebowali i czego często szukali jakby po omacku, nawet nie zdając sobie z tego w pełni sprawy. Przekazywał im niosące pociechę i światło słowo Boże, umożliwiając każdemu czerpanie ze źródeł łaski dzięki swej wytrwałej i pełnej oddania posłudze spowiedzi oraz żarliwości w sprawowaniu Eucharystii.

Do jednej ze swoich córek duchowych napisał: «Nie obawiaj się przystępować do ołtarza Pańskiego, aby nasycić się Ciałem niepokalanego Baranka, bowiem nikt nie uspokoi lepiej twojego ducha niż jego Król, nic go nie rozpali bardziej niż jego słońce i nic nie przyniesie mu większej ulgi niż jego balsam» (tamże, s. 944).

Kapłanom w wymowny sposób przypominała, jak piękne jest powołanie kapłańskie; dla osób zakonnych i świeckich, które przybywały do San Giovanni

Rotondo już od bardzo wczesnych godzin porannych, była to niezwykła katecheza o wartości i znaczeniu Ofiary Eucharystycznej.

Msza św. była sercem i źródłem całej jego duchowości. Często powtarzał: «We Mszy św. jest cała Kalwaria». Wiernych, którzy tłumnie gromadzili się wokół ołtarza, do głębi poruszała intensywność jego «zanurzenia» w Tajemnicy; czuli, że «Ojciec» osobiście uczestniczył w cierpieniach Odkupiciela.

Św. Pio z Pietrelciny jest więc dla wszystkich — kapłanów, zakonników, zakonnic i świeckich — wiarygodnym świadkiem Chrystusa i Jego Ewangelii. Jego przykład i orędownictwo wzywają każdego do coraz większej miłości Boga i do konkretnej solidarności z bliźnimi, szczególnie z najbardziej potrzebującymi.

Niech Maryja Dziewica, którą Ojciec Pio wzywał pięknym imieniem Świętej Matki Łaskawej, pomaga nam iść śladami tego zakonnika, tak kochanego przez ludzi!

Wyrażając to życzenie, z serca błogosławię wam tu obecnym, bliskim wam osobom i wszystkim, którzy podejmują duchową drogę umiłowanego Świętego z Pietrelciny.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 18.09 – XXV Niedziela w Ciągu Roku

8:00 † Bartosza Flaka (11 r.)

11:00 † Edmunda (8 r.), Bronisława i Pelagię Starków, Józefę, Antoniego i Lucjana Kowalów, Henryka Gorzelaka, Kazimierza Miękinę, Romana Januszko, Mariannę, Jana i Romana Zachariaszów

18:00 † Henrykę i Eugeniusza Skędów, Wiesława Flaka, Stanisławę, Stefana, Marię, Zdzisława, Marylę i Czesława Ściubidłów, Helenę Piekarską

Poniedziałek 19.09

18:00 Za parafian

18:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19:00)

Wtorek 20.09 – Wspomnienie św. Męczenników Andrzeja Kim Taegon, prezbitera, Pawła Chong Hasang i Towarzyszy

18:00 † Andrzeja Kuliberdę od dyrekcji i pracowników Przedszkola we Wręcycy Wielkiej

Środa 21.09 – Święto św. Mateusza, Apostoła i Ewangelisty

11:00 Pielgrzymka chorych do kościoła św. Wojciecha w Częstochowie pod przewodnictwem Abp. Wacława Depo

17:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Jana, Krystyny, Józefa, Krystyny, Agnieszki, Andrzeja, Justyny, Jarosława i Janiny
- 4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie

- 5.) O pokój na Ukrainie oraz o nawrócenie Rosji, a dla poległych i zamordowanych o pokój wieczny
- 6.) W intencji rodziny Kasi i Maćka oraz ich dziecka o pokój i wielką miłość
- 7.) † Stanisława Sygudę (5 r.), Aleksandrę Kokot-Sygudę
- 8.) † Stanisławę (r.) i Kazimierza Pilarzów, Lucjana, Eufrozynę i Janinę Soluchów
- 9.) † Czesławę Kijas od brata Stanisława i córek z rodzinami
- 10.) † Teresę Sypułę od córki Wandy z rodziną
- 11.) † Krzysztofa Olszewskiego od emerytów z Kłobucka, Krzepic, Miedzna i Wręczyca
- 12.) † Janinę, Władysławę, Bronisława i Franciszka Badorów, Annę Wróbel, Lidzię Rybak, Julię, Mariannę, Stanisława i Kazimierza Wałęgów, Walerię i Józefa Patyków, Dariusza, Cezarego i Henryka Blukaczów
- 13.) † Marka Majchrzaka od córki Olgi z rodziną
- 14.) † Andrzeja Hudego od mamy Janiny i rodzeństwa: Barbary, Renaty i Roberta
- 15.) † Stanisława-Zbigniewa Sygudę (5 r.)
- 16.) † Karola Radziocha od rodziny Czapników

Czwartek 22.09

18:00 Msza św. ze św. Janem Pawłem II

- 1.) W intencjach wrzuconych do skrzynki przy ołtarzu św. Jana Pawła II oraz zgłoszonych przez telefon i internet
- 2.) O łaskę wiary dla syna Dawida oraz przymnożenie wiary dla córki Leny i Kai oraz rodziców z podziękowaniem za dotychczasową opiekę
- 3.) O nowe powołanie do święceń kapłańskich
- 4.) O łaskę wiary konsekwentnej i dobre przygotowanie dla kandydatów do Bierzmowania z 8. klasy
- 5.) O zdrowie i siły dla Ewy
- 6.) O potrzebne łaski i zdrowie dla Stanisława i jego syna Krystiana
- 7.) O siły dla rodziny Jarka

Adoracja ikony i relikwii św. Jana Pawła II

21:00 Różaniec św. przy ołtarzu św. Jana Pawła II

21:37 Modlitwa do św. Jana Pawła II

Piątek 23.09 – Wspomnienie św. Pio z Pietrelciny, prezbitera

18:00 Msza św. z udzieleniem sakramentu namaszczenia chorych

W intencji chorych z naszej parafii

18:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 24.09

14:00 Msza obrzędowa z sakramentem małżeństwa Przemysława Dąbrowskiego i Karoliny Kwit

18:00 † Józefa (16 r.), Stanisławę i Marcina Adamików, Halinę i Zygmunta Kmieciców, Bronisławę Flig

Ciągu Roku

- 8:00** † Franciszka, Weronikę i Henryka Raczyńskich
11:00 † Annę, Władysława i Andrzeja Jajszczyków, Jana, Władysławę i Bogdana Kantorów, Donatę Szymańską
12:00 **Msza św. obrzędowa** z sakramentem chrztu św. Emilii Walkosz i o Boże błogosławieństwo oraz Bożą mądrość i zdrowie dla Wiktorii Kucharskiej z okazji 18. urodzin
18:00 † Mariannę (3 r.) i Eugeniusza Trzepizurów oraz zmarłych z rodziny Trzepizurów i Paturejów
-

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Próby scholi młodzieżowo-dziecięcej sobota, 12:00 – 12:45

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku o 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:10,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Świetlica parafialna św. Józefa od poniedziałku do piątku, 15:00 – 18:00

na indywidualne zgłoszenie (tel. 723968317)

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św. lub na życzenie: tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881